

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336.85.48
e-mail: contestatii.anaf@mfinante

DECIZIA nr. 317 / 2012
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X.S.R.L. .X.-în insolvență înregistrată la Direcția generală
de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de
Administrare Fiscală sub nr.906916/08.06.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Administrația Finanțelor Sector 6 prin adresa nr. .X./05.06.2012 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. X/08.06.2012, cu privire la contestația formulată de **S.C. .X.S.R.L.** din .X., sector X, str. X, nr. X, bloc X, sc. X, et. X, ap. X, având cod de înregistrare fiscală RO X, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. J40/X/2000, prin practician în insolvență .X. X (.X. X .X.), conform sentinței comerciale nr. X, pronunțată de Tribunalul .X. în dosarul nr. .X./3/2011.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-S6 .X./23.04.2012 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-S6 .X./23.04.2012 încheiat de către organele de inspecție fiscală ale Administrației Finanțelor Publice Sector X și are ca obiect suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei,
- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,
- impozit pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei
- accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei,
- contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei

- accesorii aferente contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei,
- contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajat în sumă de .X. lei
- accesorii aferente cas angajat în sumă de .X. lei,
- cas accidente de muncă în sumă de .X. lei,
- accesorii cas accidente de muncă .X. lei,
- contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,
- accesorii contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,
- contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei,
- accesorii contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei
- fond de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei
- accesorii la contribuția la fondul de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei,
- contribuții la asigurări de sanatate angajator în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajator .X. lei,
- contribuții la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei,
- contribuția la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuției la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Decizia de impunere nr. F-S6 .X./23.04.2012 fiind comunicată societății la data de 03.05.2012, prin remitere sub semnătură reprezentantului societății, iar contestația fiind depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului .X., Administrația Finanțelor Publice Sector X în data de 29.05.2012, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 alin (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației depusă de S.C. .X.S.R.L.

I. S.C. .X.S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. F- S6 .X./23.04.2012 emisă de către organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului .X., Administrația Finanțelor Publice Sector X, precizând următoarele:

Prin contestație, S.C. .X.S.R.L. solicită revocarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală cu nr. F-S6 .X./23.04.2012 și a Raportului de inspecție fiscală privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-S6 .X./23.04.2012 deoarece:

1. Actele administrativ fiscale pentru care a formulat contestația sunt rezultatul unei inspecții fiscale pentru care nu a fost comunicat avizul de inspecție fiscală.

Astfel, societatea susține că în speță era necesar avizul de inspecție fiscală conform prevederilor art. 101 și art. 102 alin. (1) lit. b) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, iar nerespectarea acestor prevederi conduce la nulitatea deciziei și a raportului de inspecție fiscală. Totodată, „cât privește problema vătămării procesuale, aceasta rezultă din stabilirea, fără temei, a unor obligații fiscale, în parte nedatorate”, învederează S.C. .X. S.R.L. aducând ca argument Sentința nr. .X. 2008 emisă de Curtea de apel .X. – Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal.

2. Din punctul de vedere al contestatarii, întocmirea actelor administrativ fiscale s-a făcut nu pentru a se determina obligațiile fiscale datorate, ci pentru a se găsi o modalitate „de eludare a dispozițiilor legale ce instituie un termen de decădere în înregistrarea declarațiilor de creanță în tabelul creditorilor subiectului fiscal în faliment”. Totodată, S.C. .X. S.R.L. susține că inspectorii fiscali au încercat să deturneze aplicarea dispozițiilor legale cu privire la creanțele născute în timpul procedurii astfel încât acestea să devină aplicabile și unor creanțe anterioare procedurii, pentru care dreptul material de acțiune al inspecției fiscale este restrâns. Din aceste considerente, actele administrativ fiscale cu cauză ilicită sunt considerate de către contestatoare nule absolut, astfel cum s-a statuat în doctrina juridică.

De asemenea, S.C. .X. S.R.L. reține faptul că lipsa cauzei actelor administrativ fiscale rezultă și din împrejurarea că creanțele fiscale stabilite în sarcina sa sunt identice cu cele declarate de către A.N.A.F. prin Cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar din data de 07.11.2011 (excepție fac unele amenzi – creanțe născute în timpul procedurii insolvenței).

3. S.C. .X. S.R.L. susține că actele administrativ fiscale sunt nule pentru lipsa lor de temeinicie.

În esență, societatea contestă concluziile deciziei de impunere și ale raportului de inspecție fiscală în ceea ce privește cheltuielile deductibile cu combustibilul atât din punct de vedere al deductibilității T.V.A., cât și al impozitului pe profit, în considerarea faptului că S.C. .X. S.R.L. nu a fost în măsură să prezinte documentele legale care acordă dreptul la deducere.

În opinia contestatoarei, „în lipsa bonurilor fiscale sau a facturilor fiscale identificarea cuantumului minimal al cheltuielilor deductibile urmează a se face și prin alte mijloace de proba care crează certitudinea în legătură cu existența cheltuielilor respective. În acest sens, societatea a înregistrat la sediul organului de inspecție fiscală în data de 13.04.2012 o petiție prin care a reiterat solicitarea ca inspectorii fiscali să procedeze la identificarea cuantumului minim rezonabil acceptat al cheltuielilor cu combustibilul, cuantum ce urmează a fi identificat în funcție de mai mulți parametri: datele (km parcursi, tarif) de pe „Raportul Z” al caselor de marcat ce au făcut dovada exploatării mașinilor de taxi, date ce ar trebui coroborate, în opinia contestatoarei, cu informațiile legate de performanțele de consum ale autovehiculelor, conform fișelor tehnice sau datelor furnizate de producătorii de autoturisme și prețul combustibilului furnizat de Institutul National de Statistica.

Ca argument de drept, S.C. .X. S.R.L. invocă dispozițiile art. 21 și art. 146 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare raportate la dispozițiile art. 3 Cod procedură fiscală și practica Curții Europene de Justiție în interpretarea dispozițiilor Directivelor referitoare la impozitul pe profit, respectiv taxa pe valoarea adăugată, interpretată în sensul că organele de inspecție fiscală nu pot impune cerința suplimentară a posesiei unei facturi pentru a permite deducerea, în conformitate cu art. 22 alin. (3) din Directiva a 6 a, citată în cadrul contestației.

S.C. .X. S.R.L. învederează că orice interpretare contrară celei susținute de aceasta este de natură a conduce la taxarea cu TVA a unor sume înregistrate în contabilitate de două ori, o dată la achiziția de combustibil și a doua oară la neacordarea dreptului de deducere.

S.C. .X. S.R.L. anexează la contestație, pentru argumentarea celor susținute, Sentința nr. .X. 2008 pronunțată de Curtea de Apel .X. – Secția Comercială, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Având în vedere aceste aspecte, S.C. .X. S.R.L. dorește să se constate că decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală au concluzii neîntemeiate și în consecință solicită efectuarea unei expertize contabile extrajudiciare de identificare a cuantumului minim rezonabil acceptat al cheltuielilor cu combustibilul.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. S.R.L., prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-S6 23.04.2012, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-S6 .X./23.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare, organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului .X., Administrația Finanțelor Publice a Sectorului X, au constatat următoarele:

1. Obligația fiscală principală: taxa pe valoarea adăugată.

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2007-31.12.2011.

În perioada ianuarie 2007-decembrie 2009, S.C. .X.S.R.L. a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă achizițiilor de carburanți fără a deține documentele prin care se justifică deducerea taxei. Prin adresa nr. .X./12.01.2012 organele de inspecție fiscală au solicitat bonurile pentru carburanți emise de aparatele de marcat fiscale pentru perioada supusă inspecției fiscale, care au stat la baza întocmirii jurnalelor de cumpărări. Prin adresa nr. .X./18.01.2012, înregistrată la administratorul judiciar sub nr. .X./19.01.2012 se comunică de către societate faptul că bonurile pentru carburanți emise de aparatele de marcat fiscale aferente perioadei 01.01.2006-30.11.2011 vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în perioada imediat următoare. Prin adresa nr. .X./2501.2012 societatea precizează faptul că bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în termen de 30 de zile deoarece „în momentul de față nu se găsesc”, iar în situația în care acestea nu mai există se va proceda la reconstituirea lor. Ulterior, prin adresa nr. X/30.01.2012, înregistrată la administratorul judiciar sub nr. .X./30.01.2012, reprezentantul S.C. .X.S.R.L. a solicitat o amânare de 30 de zile pentru a pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele solicitate, însă prin adresa .X./19.03.2012, societatea a precizat că „bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite”.

Având în vedere faptul că S.C. .X.S.R.L. nu a prezentat documentele fiscale sau orice alte documente justificative care au stat la baza înregistrărilor din jurnalele de cumpărări în perioada 01.01.2007-31.12.2009, respectiv bonurile de carburanți, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Pentru perioada 01.01.2008-30.04.2011 organele de inspecție fiscală au respins dreptul de deducere pentru suma de .X. lei, deoarece S.C. .X.S.R.L. și-a exercitat acest drept fără a pune la dispoziția organelor de control facturile care au stat la baza înregistrării taxei pe valoarea adăugată în evidența contabilă. Prin răspunsul formulat în adresa nr. 03/18.01.2012, reprezentantul S.C. .X.S.R.L., doamna .X. – administrator statutar comunica faptul că facturile vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în termen de 30 de zile, iar dacă acestea nu se găsesc vor fi reconstituite.

Conform constatărilor, facturile solicitate prin adresa nr. .X./09.04.2012 înaintată lichidatorului judiciar, nu au fost prezentate organelor de inspecție fiscală până la data încheierii raportului de inspecție fiscală, toate facturile prezentate fiind înregistrate în Procesul verbal de ridicare de înscrisuri înregistrat la contribuabil înregistrat la contribuabil sub nr. .X./23.03.2012.

Totodată, în perioada 01.01.2008-30.04.2011 S.C. .X.S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă facturi emise de furnizori interni, având ca obiect servicii reparații auto, servicii manoperă, plată servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie-tinichigerie auto, diverse piese auto, însă așa cum s-a constatat în raportul de inspecție fiscală, facturile respective nu conțin nicio mențiune referitoare la numărul de înmatriculare al autoturismului pentru care s-au efectuat serviciile și nu sunt însoțite nici de alte documente justificative. Organele de inspecție fiscală au solicitat prin adresa nr. .X./20.03.2012 documentele justificative, însă reprezentantul societății a transmis, conform constatărilor din raportul de inspecție fiscală că societatea nu mai deține documentele solicitate.

În vederea stabilirii stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală au consultat bazele de date ale A.N.A.F și au constatat următoarele:

- nu s-a putut confirma realitatea operațiunilor deoarece furnizorii se aflau la data tranzacțiilor în lichidare, aveau activitatea suspendată sau nu erau înregistrați ca plătitori de T.V.A și mai mult decât atât aceștia nu au declarat tranzacții cu S.C. .X. S.R.L.
- pentru societățile .X. X S.R.L., .X. X S.R.L., La .X. S.R.L., .X. 2007 S.R.L. au fost efectuate controale încrucișate solicitate de Direcțiile Județene ale Finanțelor Publice din țară în urma cărora s-a constatat că aceste societăți nu au înregistrat și nu au declarat operațiuni comerciale cu partenerii care au făcut obiectul solicitărilor primite din țară;
- pentru S.C. .X. S.R.L., furnizor al S.C. .X. S.R.L. menționat în cadrul raportului de inspecție fiscală, D.G.C.I.F. din cadrul A.N.A.F. a transmis D.G.F.P. Municipiul .X. cu adresa nr. .X./24.08.2010, un memoriu depus de această societate care sesizează existența unor facturi de vânzare emise în numele societății care în realitate nu au fost întocmite de aceasta.

Totodată, prin adresele .X./P/2011 și .X./P/2010 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial .X. sesizează D.G.C.I.F. din cadrul A.N.A.F. în legătură cu faptul că în cadrul cercetărilor pe care le efectuează la unele societăți au fost identificate facturi pretins a fi emise de societățile respective care se regăsesc și în evidența contabilă a S.C. S.C. .X.S.R.L. Prin urmare, D.G.C.I.F. prin adresele nr. .X./29.12.2011 și nr. .X./15.12.2011 a transmis organelor de inspecție fiscală faptul că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial .X. a

solicitat comunicarea informațiilor cu privire la aspectele similare identificate la alte societăți care înregistrează facturi fictive emise în numele acestor societăți .

Întrucât organele de inspecție fiscală s-au aflat în imposibilitatea stabilirii legalității operațiunilor înscrise în facturi, acestea au întocmit procesul verbal nr. .X./05.04.2012 transmis organelor de cercetare penală cu adresa nr. .X./13.04.2012, în acest sens fiind ridicate X facturi pentru care a fost întocmit procesul verbal de ridicare de înregistrări înregistrat la contribuabil sub nr. .X./23.03.2012.

Având în vedere cele prezentate, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Urmare celor constatate prin raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă unei baze de impozitare suplimentară în sumă de .X. lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere și dobânzi până la data de 07.09.2011, data deschiderii procedurii de insolvență, în cuantum de .X. lei și penalități în cuantum de .X. lei.

2. Obligația fiscală principală: impozit pe profit.

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2006-31.12.2010.

S.C. .X.S.R.L. a înregistrat ca fiind deductibile cheltuieli cu combustibilul, în contul 6022, fără a prezenta organelor de inspecție fiscală bonurile de carburanți emise de aparatele de marcat fiscale. Aceste documente au fost solicitate prin adresa nr. .X./12.01.2012 și prin adresa nr. .X./09.04.2012 însă în cadrul raportului de inspecție fiscală s-a reținut faptul că administratorul judiciar a precizat inițial prin adresa .X./18.01.2012 că „ bonurile de carburanți emise de aparatele de marcat fiscale aferente perioadei 01.01.2006-31.11.2011” vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în perioada imediat următoare, după care prin adresa nr. 06 din 19.03.2012 reprezentantul societății precizează că „ bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite”.

Având în vedere aspectele prezentate, organele de inspecție fiscală au solicitat lichidatorului judiciar, prin adresa nr. .X. din 09.04.2012 să prezinte documentele fiscale respective sau orice alte documente care au stat la baza înregistrărilor din jurnalele de cumpărări și să precizeze în situația în care nu sunt prezentate, dacă documentele respective au fost reconstituite în conformitate cu prevederile O.M.F. 1850/2004, respectiv O.M.F. 3512/2008, lichidatorul judiciar transmițând ca răspuns adresa .X./19.03.2012 a reprezentantului S.C. .X.S.R.L.

Mai mult, în anii 2008, 2009 și 2010 S.C. .X.S.R.L. a înregistrat cheltuieli deductibile pentru care nu a putut face dovada existenței documentelor justificative. În timpul inspecției fiscale, organele de inspecție

au solicitat respectivele documente prin adresa .X./12.01.2012, adresa nr. .X./23.01.2012 și adresa nr. .X./09.04.2012, iar din raspunsul formulat de către lichidatorul judiciar prin adresa nr. .X./18.04.2012 rezultă că „facturile emise de furnizorii menționați în adresă au fost puse la dispoziția organelor fiscale”.

În fapt, conform celor menționate în raportul de inspecție fiscală, facturile la care se face referire nu au fost prezentate organelor de inspecție fiscală până la data încheierii raportului, toate facturile prezentate fiind ridicate conform procesului verbal de ridicare de înscrisuri înregistrat la contribuabil sub nr. .X./23.03.2012.

Totodată, în anii 2008, 2009, 2010 S.C. .X.S.R.L. a înregistrat cheltuieli deductibile în baza facturilor emise de furnizori interni având ca obiect servicii de reparații auto, serviciu manoperă, plata servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie - tinichigerie auto, diverse piese auto însă facturile respective nu conțin nicio mențiune referitoare la numărul de înmatriculare al autoturismului pentru care s-au efectuat serviciile menționate și nu sunt însoțite de documente justificative din care să rezulte natura serviciilor prestate, facturi care au fost achitate prin numerar. De asemenea, la solicitările organelor de inspecție fiscală de a prezenta documentele care să ateste realitatea și legalitatea serviciilor prestate, lichidatorul judiciar a înaintat raspunsul administratorului statutar și anume că „nu mai deținem documentele pe care le solicitați, respectiv devize, situații de lucrări, etc.” și precizează faptul că documentele solicitate nu au fost reconstituite. Din acest motiv organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru aceste cheltuieli.

Urmare celor menționate mai sus, reținute în cadrul raportului de inspecție fiscală organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. Sector X au stabilit un impozit pe profit suplimentar în cuantum de .X. lei pentru care s-au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei.

3. Obligația fiscală principală: impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X.S.R.L. avea obligația calculării și reținerii unui impozit lunar, final, conform prevederilor art. 57 alin. (1) și alin.(2) lit. a din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și de a-l vira conform art. 58 din aceeași lege.

Urmare inspecției fiscale organele de inspecție au constatat că S.C. .X. S.R.L. datorează un impozit pe veniturile din salarii suplimentar în sumă de .X. lei ca diferență între suma constituită de .X. lei și suma declarată la organul de inspecție fiscală în sumă de .X. lei. Aferent acestui impozit, organele de inspecție fiscală au stabilit accesorii în cuantum de .X. lei.

4. Obligația fiscală principală: **contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați.**

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X. S.R.L. avea obligația constituirii contribuției datorate de angajați prin aplicarea cotelor legale stabilite anual, pentru condiții normale de muncă, la baza impozabilă, în perioadele fiscale respective, astfel:

- 9,5% pentru perioada 01.01.2007-31.01.2009

- 10,5% pentru perioada 01.02.2009-31.12.2011.

Urmare inspecției fiscale a rezultat o diferență nedeclarată a contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați la bugetul asigurărilor de stat în sumă de .X. lei, calculată potrivit prevederilor art. 23 alin.(1) lit. a) și alin.(3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, pentru care s-au stabilit accesorii aferente în sumă de X lei.

5. Obligația fiscală principală: **contribuția de asigurări sociale datorată de angajator.**

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X. S.R.L. avea obligația constituirii contribuției de asigurări sociale datorate de angajator prin aplicarea cotelor legale stabilite anual, pentru condiții normale de muncă, la baza impozabilă, în perioadele fiscale respective, astfel:

- 19,5% în anul 2007,

- 19,5% în anul 2008 până în luna noiembrie 2008 și 18% pentru luna decembrie 2008,

- 18% pentru luna ianuarie 2009 și 20,8% până la finele anului 2009,

- 20,8% în perioada 01.02.2009-31.12.2011.

Urmare inspecției fiscale s-a constatat că societatea datorează o contribuție a angajatorului la bugetul asigurărilor sociale de stat, suplimentară, în sumă de .X. lei pentru care s-au stabilit accesorii în sumă de .X. lei.

6. Obligația fiscală principală: **contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.**

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X.S.R.L. avea obligația constituirii contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, potrivit prevederilor art. 257 alin.(1) și alin. (2) lit. a) din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

Urmare verificărilor, organele de inspecție fiscală au stabilit o contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate suplimentară în sumă de .X. lei pentru care s-au reținut accesorii în sumă de .X. lei.

7. Obligația fiscală principală: contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de angajator.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X.S.R.L. avea obligația constituirii, reținerii și virării contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de angajator prin aplicarea cotelor legale stabilite anual astfel:

- 6% în anul 2007,
- 5,5% din 01.01.2008-30.11.2008 și 5,2% pentru decembrie 2008
- 5,2% în anul 2009
- 5,2% în anul 2010
- 5,2% în anul 2011.

Urmare verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar de plată suma de .X. lei pentru care au stabilit accesorii în sumă de .X. lei.

8. Obligația fiscală principală: contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

Potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, S.C.X.S.R.L. avea obligația constituirii contribuției individuale de asigurări pentru șomaj prin aplicarea cotelor legale stabilite anual astfel:

- 1% pentru perioada 01.01.2007-31.12.2007,
- 0,5% pentru perioada 01.01.2008-31.12.2011.

Urmare inspecției fiscale a rezultat o diferență neconstituită și nevirată de de societate a contribuției individuale de asigurări pentru șomaj în sumă de .X. lei pentru care s-au stabilit accesorii în sumă de .X. lei.

9. Obligația fiscală principală: contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X.S.R.L. avea obligația constituirii contribuției individuale de asigurări pentru șomaj prin aplicarea cotelor legale stabilite anual astfel:

- 2% în anul 2007
- 1% în perioada 01.01.2008-30.11.2008
- 0,5% în perioada 01.12.2008-31.12.2011.

Urmare inspecției fiscale a rezultat o diferență neconstituită și nevirată de de societate a contribuției pentru asigurări pentru șomaj datorate de angajator în sumă de .X. lei pentru care s-au stabilit accesorii în sumă de .X. lei.

10. Obligația fiscală principală: contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

Urmare verificărilor, S.C.X.S.R.L. datorează o sumă suplimentară de plată pentru contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale conform prevederilor art. 80 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, art. 296⁵ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 01.01.2011, coroborate cu prevederile Titlului V, art. 82 alin. (3) și art. 85 alin. (1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. S-au stabilit accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă de X de lei.

11. Obligația fiscală principală: contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

Urmare verificărilor efectuate la S.C. .X.S.R.L. organele de inspecție fiscală au constatat că nu au fost respectate prevederile legale referitoare la calculul și reținerea contribuției pentru concedii și indemnizații conform art. 6, alin.(2) din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, stabilindu-se astfel o sumă suplimentară de plată de .X. lei pentru care s-au reținut accesorii în sumă de .X. lei.

12. Obligația fiscală principală: contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

S.C. .X.S.R.L. avea obligația constituirii și virării contribuției aferentă fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, conform prevederilor art. 7 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale , cu modificările și completările ulterioare. Urmare verificărilor organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar de plată o contribuție aferentă fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de .X. lei, pentru care s-au reținut accesorii în sumă de .X. lei.

13. Obligația fiscală principală: vărsăminte de la persoanele juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate.

Perioada verificată: 01.01.2007-31.12.2011.

Urmare verificărilor efectuate s-a constatat că S.C. .X.S.R.L. nu a constituit contribuția suplimentară la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap, conform prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și

promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență neconstituită și nedeclarată în sumă de .X. lei pentru care au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului .X., Administrația Finanțelor Publice Sector X, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Aspecte procedurale :

Referitor la susținerea contestatarei privind nulitatea actelor administrativ fiscale pentru necomunicarea prealabilă a avizului de inspecție fiscală, din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că :

Art. 101 alin. (1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede că:

„Înainte desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală”.

Prin excepție, conform art. 102, alin. 4 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Emiterea avizului de inspecție fiscală nu este necesară:

- a) în cazul controlului inopinat și al controlului încrucișat;*
- b) în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii;***
- c) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;*
- d) pentru soluționarea unor cereri ale contribuabilului.”*

S.C. .X.S.R.L. a fost inclusă în programul de activitate pentru luna ianuarie 2012, pentru care s-a emis ordinul de serviciu F-S6 nr. .X./09.01.2012, inspecția fiscală generală fiind inițiată urmare adresei nr. .X./16.12.2011 transmisă de către D.G.F.P. Municipiul .X., Activitatea Juridică, Biroul Juridic Contencios X, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală în data de 22.12.2012, cu termen de soluționare 01.02.2012. Această adresă a fost transmisă urmare sentinței comerciale din data de 07.09.2012 pronunțată de Tribunalul .X. Secția VII Civilă în dosarul .X./3/2011 referitor la deschiderea procedurii de reorganizare judiciară împotriva debitoarei S.C. .X. S.R.L. și desemnarea administratorului judiciar pe .X. X .X., având ca termen limită de definitivare a tabelului creanțelor certe data de 07.01.2012. Astfel, potrivit art. 101 alin. (1) și art. 102 alin.(4) din O.G. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală, însă emiterea avizului de inspecție fiscală nu este necesară în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii. Având în vedere cele de mai sus, inspecția fiscală desfășurată la S.C. .X. S.R.L. se încadrează la excepția prevăzută de art. 102 alin (4) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, S.C. .X.S.R.L. a fost înștiințată prin invitația nr. .X./09.01.2012 cu privire la perioada și debitele care fac obiectul inspecției fiscale iar administratorul judiciar .X. X .X. a împuternicit persoana care să reprezinte societatea în vederea efectuării inspecției fiscale și care sa pună la dispoziție toate documentele solicitate, fără a avea obiecțiuni cu privire la efectuarea inspecției fiscale.

Inspecție fiscală generală a fost efectuată în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale cuprinzând perioada 01.01.2006-31.12.2010 pentru impozitul pe profit și 01.01.2007-31.12.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată și contribuțiile datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, sănătate și șomaj. Totodată, afirmația S.C. .X.S.R.L. potrivit căreia „creanțele fiscale stabilite în sarcina sa sunt identice cu cele declarate prin cererea de înscriere a creanței în tabelul preliminar din 07.11.2011” este incorectă deoarece, urmare inspecției fiscale s-au stabilit obligații suplimentare de plată față de cele declarate de contribuabil.

Astfel, având în vedere faptul că inspecția fiscală s-a finalizat în data de 23.04.2012 prin emiterea Deciziei de impunere F-S6 .X./23.04.2012, este evident faptul că aceste sume suplimentare de plată stabilite în sarcina societății nu puteau fi cunoscute la data de 07.11.2011, data înscrierii în tabelul preliminar.

Solicitarea S.C. .X.S.R.L. de revocare a actului administrativ fiscal în baza prevederilor art. 105 alin.(2) Cod de procedură civilă care devine aplicabil în baza art. 2 alin (3) din Codul de procedură fiscală potrivit căruia „unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă” nu este întemeiată deoarece art. 46 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cuprinde prevederi clare referitoare la nulitatea actului administrativ fiscal și anume „lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută de art. 43 alin.(3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”, niciunul din elementele enumerate în Codul de procedură fiscală nefiind constatate lipsă.

Având în vedere cele de mai sus și faptul că excepțiile ridicate de contestatoare nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei se va proceda la analizarea pe fond a contestației.

2. Referitor la suma de .X. lei din care : taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. .X. S.R.L. poate beneficia de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici organului de soluționare a contestației documentele justificative în baza cărora se obține acest drept.

În fapt, urmare inspecției fiscale desfășurate de către organele de inspecție fiscală ale A.F.P. Sector X, la S.C. .X.S.R.L. s-au constatat următoarele:

- societatea contestată a înregistrat în perioada 01.01.2008-30.04.2011, facturi emise de furnizori interni în baza cărora a dedus cheltuieli și taxa pe valoarea adăugată, facturi care nu au putut fi prezentate organelor de inspecție fiscală;
- urmare solicitării nr. .X./12.01.2012 înaintată de organele de inspecție fiscală, reprezentantul fiscal al societății a prezentat o parte din documente, însă pentru o parte din înregistrări nu s-a prezentat nici un document;
- facturile prezentate au ca obiect servicii reparații auto, servicii manoperă, plata servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie-tinichigerie auto, diverse piese auto (set motor complet, compresor aer condiționat, turbosuflantă, cauciucuri, etc.)
- facturile respective nu conțin nicio mențiune referitoare la numărul de înmatriculare al autoturismelor pentru care s-au efectuat serviciile menționate și nu sunt însoțite de documente justificative din care să rezulte natura serviciilor prestate;
- prin adresa nr. .X./20.03.2012 organele de inspecție fiscală au solicitat reprezentantului legal al societății să prezinte documentele justificative respectiv devize, situații de lucrări și orice alte documente care să ateste realitatea serviciilor prestate;
- prin răspunsul formulat în data de 23.03.2012, reprezentantul societății precizează că nu mai deține documentele solicitate, respectiv devize, situații de lucrări.

Urmare informațiilor rezultate din aplicația informatică ce gestionează declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național (cod 394) depuse în perioada semestrul I 2008

– semestrul I 2011 de S.C. .X.S.R.L. s-a constatat că aceasta nu a declarat tranzacțiile cu furnizorii înscriși pe facturile respective.

Din consultarea bazelor de date ale A.N.A.F. a rezultat că societățile respective fie au desfășurat alte tipuri de activități, fie au activitate suspendată, sunt declarate inactive sau neplătitoare de T.V.A. Pentru societățile cu domiciliul fiscal în .X., Sectorul X: S.C. .X. X S.R.L., S.C. .X. X S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. 2007 S.R.L. s-au efectuat controale încrucișate urmare solicitărilor primite de la direcțiile finanțelor publice teritoriale, în urma lor constatându-se ca aceste societăți nu au efectuat tranzacțiile pentru care s-au solicitat verificările.

Urmare celor menționate, în perioada 01.01.2008-30.04.2011 S.C. .X.S.R.L. a dedus T.V.A în sumă de .X. lei.

Totodată, organele de inspecție fiscală nu au acordat societății dreptul de deducere a TVA în sumă de .X. lei aferentă unor bonuri de combustibili care nu s-au regăsit în evidența contabilă.

Prin adresa nr. .X./12.01.2012 organele de inspecție fiscală au solicitat bonurile pentru carburanți emise de aparatele de marcat fiscale pentru perioada supusă inspecției fiscale, care au stat la baza întocmirii jurnalelor de cumpărări. Prin adresa nr. .X./18.01.2012, înregistrată la administratorul judiciar sub nr. .X./19.01.2012 se comunică de către societate faptul că bonurile pentru carburanți emise de aparatele de marcat fiscale aferente perioadei 01.01.2006-30.11.2011 vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în perioada imediat următoare. Prin adresa nr. .X./2501.2012 societatea precizează faptul că bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în termen de 30 de zile deoarece „în momentul de față nu se găsesc”, iar în situația în care acestea nu mai există se va proceda la reconstituirea lor. Ulterior, prin adresa nr. X/30.01.2012, înregistrată la administratorul judiciar sub nr. .X./30.01.2012, reprezentantul S.C. .X. S.R.L. a solicitat o amânare de 30 de zile pentru a pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele solicitate, însă prin adresa .X./19.03.2012, societatea a precizat că „bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite”.

Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. nu prezintă documente justificative în susținerea contestației cu privire la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de .X. lei și nici nu aduce argumente în legătură cu cele 910 facturi înregistrate în contabilitate pentru care nu au putut aduce dovada existenței acestora și nici nu s-a demarat procedura reconstituirii acestora.

În drept, art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în vigoare în perioada verificată, prevăd :

“ Art.145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni :

a) **operațiuni taxabile** ”,

Art.146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (5)”,

coroborate cu cele ale pct.46 alin.2 lit.a) din H.G.nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal :

“Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art.146 alin.1 din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art.155 alin.5 din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct.78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială”.

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri este condiționat de destinația bunurilor achiziționate, în sensul ca acestea trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și să fie justificate cu documente justificative care să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art.155 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține din constatările organelor de inspecție fiscală faptul că societatea contestatoare a dedus nejustificat taxa pe valoarea adăugată în sumă de **.X. lei lei** aferentă perioadei 01.01.2007-31.12.2011, sumă înscrisă în facturi de achiziții bunuri și servicii și bonuri de achiziție combustibil care nu au putut fi prezentate de societate sau pentru care nu s-a putut justifica cu documente prestarea efectivă a serviciilor achiziționate.

La art.56 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se specifică :

“ (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziția organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. Organul fiscal are dreptul de a solicita și altor persoane

înscrisuri, dacă starea de fapt fiscală nu a fost clarificată pe baza înscrisurilor puse la dispoziție de către contribuabili ”.

Din consultarea bazelor de date ale A.N.A.F. a rezultat că societățile respective fie au desfășurat alte tipuri de activități, fie au activitate suspendată, sunt declarate inactive sau neplătitoare de T.V.A. Pentru societățile cu domiciliul fiscal în .X., Sectorul X : S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. X S.R.L., S.C .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L. s-au efectuat controale încrucișate urmare solicitărilor primite de la direcțiile finanțelor publice teritoriale, în urma lor constatându-se ca aceste societăți nu au efectuat tranzacțiile pentru care s-au solicitat verificările.

Societatea contestatoare trebuia să prezinte în justificarea deducerii TVA, bonurile de achiziție a carburanților, ori din constatările organelor de inspecție fiscală, a reieșit că documentele financiar contabile nu au putut fi prezentate la inspecția fiscală și nici ulterior, în contestație nu au putut fi aduse ca argument, societatea precizând că „*bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite*”.

Afirmația contestatoarei potrivit căreia a pus la dispoziție organelor de inspecție fiscală documentele justificative și evidența contabilă referitoare la facturile care au ca obiect servicii reparații auto, servicii manoperă, plata servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie-tinichigerie auto, diverse piese auto (set motor complet, compresor aer condiționat, turbosuflantă, cauciucuri, etc.), nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece în speța dedusă judecătii nu este vorba numai despre deducerea taxei pe valoarea adăugată în baza unor facturi fiscale, ci s-a reținut de către organele de inspecție fiscală faptul că societatea contestatoare nu a prezentat în justificare documente din care să reiasă modul efectiv în care aceste operațiuni au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile, or dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri este condiționat tocmai de destinația bunurilor achiziționate, așa cum se specifică la art.145 alin.1 și alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, mai sus citate.

Prin adresele .X./P/2011 și .X./P/2010 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial .X. sesizează D.G.C.I.F. din cadrul A.N.A.F. în legătură cu faptul că în cadrul cercetărilor pe care le efectuează la unele societăți au fost identificate facturi pretins a fi emise de societățile respective care se regăsesc și în evidența contabilă a S.C. S.C. .X. S.R.L. Prin urmare, D.G.C.I.F. prin adresele nr. .X./29.12.2011 și nr. .X./15.12.2011 a transmis organelor de inspecție fiscală faptul că Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția națională Anticorupție, Serviciul Teritorial .X. a solicitat comunicarea informațiilor cu privire la aspectele similare identificate

la alte societăți care înregistrează facturi fictive emise în numele acestor societăți .

Întrucât organele de inspecție fiscală s-au aflat în imposibilitatea stabilirii legalității operațiunilor înscrise în facturi, acestea au întocmit procesul verbal nr. .X./05.04.2012 transmis organelor de cercetare penală cu adresa nr. .X./13.04.2012, în acest sens fiind ridicate X facturi pentru care a fost întocmit procesul verbal de ridicare de înscrisuri înregistrat la contribuabil sub nr. .X./23.03.2012, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit.a din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia V din 15.01.2007 se precizează că toate actele normative anterioare sau ulterioarea adoptării Codului fiscal au prevăzut obligativitatea prezentării de documente întocmite *“legal”* sau *“conform legii”*, însă prin Codul fiscal s-a reglementat unitar atât obligativitatea prezentării documentelor justificative cât și mențiunile sau informațiile pe care acestea trebuie să le cuprindă.

Având în vedere aceste aspecte, Inalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, a concluzionat că **“în aplicarea corectă a dispozițiilor art.21 alin.4 lit.f si ale art.145 alin.8 lit.a si b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și ale art.6(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.”**

Față de prevederile legale mai sus citate și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente în susținerea afirmațiilor din contestație, din care să rezulte o altă concluzie față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că organele de inspecție fiscală legal au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, motiv pentru care în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora : *“contestația poate fi respinsă ca a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, se va respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu probe contestația societății pentru această sumă.

În ceea ce privește majorările și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **.X. lei**, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" și întrucât debitul stabilit suplimentar a fost reținut în sarcina contestatarii, drept urmare se respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma totală de **.X. lei**.

3. Referitor la suma de .X. lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. .X. S.R.L. are drept de deducere a cheltuielilor cu combustibilul, a cheltuielilor cu reparații auto, servicii manoperă, plata servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie-tinichigerie auto, diverse piese auto și a altor cheltuieli deduse în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă o situație diferită față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au solicitat societății documentele justificative în cazul achiziției de carburanți prin adresa nr. .X./12.01.2012 și prin adresa nr. .X./09.04.2012 însă administratorul judiciar a precizat inițial prin adresa nr. .X./18.01.2012 că „bonurile de carburanți emise de aparatele de marcat fiscale aferente perioadei 01.01.2006-31.11.2011” vor fi puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală în perioada imediat următoare, după care prin adresa nr. X din 19.03.2012 reprezentantul societății precizează că „bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite”.

Având în vedere aspectele prezentate, organele de inspecție fiscală au solicitat lichidatorului judiciar, prin adresa nr. .X. din 09.04.2012 să prezinte documentele fiscale respective sau orice alte documente care au stat la baza înregistrărilor din jurnalele de cumpărări și să precizeze în situația în care nu sunt prezentate, dacă documentele respective au fost reconstituite în conformitate cu prevederile O.M.F. 1850/2004, respectiv O.M.F. 3512/2008, lichidatorul judiciar transmițând ca răspuns adresa .X./19.03.2012 a reprezentantului S.C. .X. S.R.L.

Mai mult, în anii 2008, 2009 și 2010 S.C. .X.S.R.L. a înregistrat cheltuieli deductibile pentru care nu a putut face dovada existenței documentelor justificative. În timpul inspecției fiscale, organele de inspecție au solicitat respectivele documente prin adresa .X./12.01.2012, adresa nr. .X./23.01.2012 și adresa nr. .X./09.04.2012, iar din răspunsul formulat de către lichidatorul judiciar prin adresa nr. .X./18.04.2012 rezultă că „facturile emise de furnizorii menționați în adresă au fost puse la dispoziția organelor fiscale”.

În fapt, conform celor menționate în raportul de inspecție fiscală, facturile la care se face referire nu au fost prezentate organelor de inspecție fiscală până la data încheierii raportului, toate facturile prezentate fiind ridicate conform procesului verbal de ridicare de înscrisuri înregistrat la contribuabil sub nr. .X./23.03.2012.

Totodată, în anii 2008, 2009, 2010 S.C. .X.S.R.L. a înregistrat cheltuieli deductibile în baza facturilor emise de furnizori interni având ca obiect servicii de reparații auto, serviciu manoperă, plata servicii, servicii facturate, c/v servicii prestate, piese auto, reparații auto, vopsitorie - tinichigerie auto, diverse piese auto însă facturile respective nu conțin nicio mențiune referitoare la numărul de înmatriculare al autoturismului pentru care s-au efectuat serviciile menționate și nu sunt însoțite de documente justificative din care să rezulte natura serviciilor prestate, facturi care au fost achitate prin numerar. De asemenea, la solicitările organelor de inspecție fiscală de a prezenta documentele care să ateste realitatea și legalitatea serviciilor prestate, lichidatorul judiciar a înaintat raspunsul administratorului statutar și anume că „nu mai deținem documentele pe care le solicitați, respectiv devize, situații de lucrări, etc.” și precizează faptul că documentele solicitate nu au fost reconstituite. Din acest motiv organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru aceste cheltuieli.

Urmare celor menționate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în cuantum de .X. lei pentru care s-au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei.

Prin contestație, S.C. .X. S.R.L. consideră că decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală au concluzii neîntemeiate și în consecință solicită efectuarea unei expertize contabile extrajudiciare de identificare a cuantumului minim rezonabil acceptat al cheltuielilor cu combustibilul.

În drept, sunt incidente prevederile art.19 alin.1 și art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare :

“ Art.19 (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursa și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Art.21 (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”,

coroborat cu pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare :

“ 12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza **Legii contabilității nr. 82/1991**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor **art. 21** din Codul fiscal”.

Potrivit acestor prevederi legale, cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată: *“orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ ”.*

Articolul 21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede :

“ (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile :

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”, coroborate cu prevederile pct.44 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal conform cărora :

“Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, se reține că simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a unor sume nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, respectivele sume trebuind să aibă la bază documente justificative întocmite potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune.

De asemenea, la art.64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se specifică :

“ART. 64

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 65

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. “

Astfel, prin Decizia V din 15.01.2007 se precizează că toate actele normative anterioare sau ulterioarea adoptării Codului fiscal au prevăzut obligativitatea prezentării de documente întocmite *“legal”* sau *“conform legii”*, însă prin Codul fiscal s-a reglementat unitar atât obligativitatea prezentării documentelor justificative cât și mențiunile sau informațiile pe care acestea trebuie să le cuprindă.

Având în vedere aceste aspecte, Inalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, a concluzionat că **“în aplicarea corectă a dispozițiilor art.21 alin.4 lit.f și ale art.145 alin.8 lit.a și b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și ale art.6(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.”**

Se reține din constatările organelor de inspecție fiscală faptul că:

- potrivit afirmațiilor reprezentatului societății „bonurile de carburanți aferente perioadei 2006-2009 nu au fost găsite și nu au putut fi reconstituite”,
- în anii 2008, 2009 și 2010 S.C. .X. S.R.L. a înregistrat cheltuieli deductibile pentru care nu a putut face dovada existenței documentelor justificative iar facturile la care se face referire nu au fost prezentate organelor de inspecție fiscală până la data încheierii raportului de inspecție fiscală;
- la solicitările organelor de inspecție fiscală de a prezenta documentele care să ateste realitatea și legalitatea serviciilor prestate, lichidatorul judiciar a înaintat răspunsul administratorului statutar și anume că „nu mai deținem documentele pe care le solicitați, respectiv devize, situații de lucrări, etc.” și precizează faptul că documentele solicitate nu au fost reconstituite.

Potrivit prevederilor art.1 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate de prevederile O.M.F.P nr.1826/2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune, societățile comerciale au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității, care asigură înregistrarea operațiilor privind colectarea și repartizarea cheltuielilor pe destinații, respectiv pe activități, secții, faze de fabricație, centre de costuri, centre de profit, după caz, precum și calculul costului de achiziție, de producție, de prelucrare al bunurilor intrate, obținute, lucrărilor executate, serviciilor prestate, producției în curs de execuție, imobilizărilor în curs etc., din unitățile de producție, comerciale, prestatoare de servicii, financiare și alte domenii de activitate.

Având în vedere că societatea contestatoare a încălcat în mod repetat și continuu dispozițiile legale suscitade, în sensul că nu se poate face

dovada intrării în patrimoniu a respectivelor cantități de motorină, a modului cum acestea au fost gestionate și eliberate în consum, nu se pot identifica persoanele care au alimentat efectiv și gestionat combustibilul și în consecință, nu se pot identifica utilajele și autovehiculele care au utilizat efectiv carburantul în cauză, deoarece din documentele financiar contabile prezentate la inspecția fiscală nu reiese cu claritate faptul că respectivele cantități de carburanți au fost efectiv achiziționate, recepționate și utilizate în scopul realizării de venituri impozabile, organele de inspecție fiscală, în mod legal au procedat la reconsiderarea tranzacțiilor cu combustibili, în baza prevederilor art.11 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *"la stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției"*.

Mai mult, organul de soluționare a contestației reține că organele de inspecție fiscală au dat posibilitatea contestatarii de a reconstitui documentele în baza prevederilor Ordinului M.F.P nr. 1850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile, Secțiunea E, pct. 28-30, valabile în perioada ianuarie 2005-octombrie 2007, respectiv Ordinului M.F.P. nr. 3512/2008, însă reprezentantul societății menționează expres prin adresa nr. X/19.03.2012 că acestea nu au putut fi reconstituite.

Referitor la expertiza referitoare la identificarea cuantumului minimal al cheltuielilor deductibile solicitată organelor de inspecție fiscală de S.C. .X. S.R.L., se reține că în conformitate cu prevederile art. 55 alin. 1 din O.G. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare: *"Ori de câte ori consideră necesar, organul fiscal are dreptul să apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat să comunice contribuabilului numele expertului."* Astfel, în situația în care organele de inspecție fiscală nu au considerat necesară efectuarea unei expertize contabile, Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi să se pronunțe în acest caz.

În concluzie, având în vedere că S.C. .X. S.R.L. nu prezintă în documente care să aibă calitatea de document justificativ pentru înregistrarea cheltuielilor cu combustibilul, a cheltuielilor cu repartițiile, întreținerile, achizițiilor de piese auto și a altor cheltuieli în cadrul cheltuielilor care dau dreptul de deducere în cazul impozitului pe profit, în baza prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora : *"contestația poate fi respinsă"*

ca : a) *neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să se respingă ca neîntemeiată contestația S.C. .X.S.R.L. pentru impozitul pe profit în sumă de **.X. lei**.

În ceea ce privește majorările și penalitățile de întârziere aferente impozit pe profit în sumă totală de **.X. lei**, acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*” și întrucât debitul principal a fost reținut în sarcina contestatarii se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de **.X. lei**.

4. Referitor la :

- **impozit pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei**
- **accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei,**
- **contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei**
- **accesorii aferente contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei,**
- **contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajat în sumă de .X. lei**
- **accesorii aferente cas angajat în sumă de .X. lei,**
- **cas accidente de muncă în sumă de .X. lei,**
- **accesorii cas accidente de muncă .X. lei,**
- **contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,**
- **accesorii contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,**
- **contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei,**
- **accesorii contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei**
- **fond de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei**
- **accesorii la contribuția la fondul de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei,**
- **contribuții la asigurări de sanatate angajator în sumă de .X. lei**
- **accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajator .X. lei,**
- **contribuții la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei**
- **accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei,**

- contribuția la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuției la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,

ce reprezintă o sumă totală de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care societatea nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, urmare inspecției fiscale organele de inspecție au constatat că S.C. .X.S.R.L. datorează un impozit pe veniturile din salarii suplimentar în sumă de .X. lei ca diferență între suma constituită de .X. lei și suma declarată la organul de inspecție fiscală în sumă de .X. lei. Aferent acestui impozit, organele de inspecție fiscală au stabilit accesorii în cuantum de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au verificat modul de constituire, reținere și virare a contribuției individuale de asigurări sociale reținută de asigurați, contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical, contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale iar urmare constatărilor au stabilit în sarcina S.C. .X.S.R.L. contribuții suplimentare de plată în sumă totală de .X. lei pentru care au calculat obligații accesorii în cuantum de .X. lei. S.C. .X. S.R.L. nu a constituit contribuția suplimentară la fondul de solidaritate pentru persoanele cu handicap motiv pentru care organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență neconstituită și nedeclarată în sumă de .X. lei pentru care au calculat accesorii în sumă totală de .X. lei.

Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației cu privire la impozitele și

contribuțiile enumerate anterior în sumă totală de **X. lei și accesorii în sumă de .X. lei.**

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din O.P.A.N.A.F. nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că societatea contestatoare nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a prezentat niciun argument în ceea ce privește stabilirea obligațiilor suplimentare la bugetul asigurărilor sociale, de sanătate și referitoare la impozitul aferent veniturilor din salarii.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr.3250/2010 în dosarul nr.935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că “motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeplinirea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”

În baza celor reținute și având în vedere că S.C. .X. S.R.L., deși contestă decizia de impunere referitoare la impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, contribuții la bugetul asigurărilor sociale, la bugetul asigurărilor de sanătate, la fondul de șomaj de natura: contribuției individuale de asigurări sociale reținută de asigurați, contribuției de asigurări sociale datorată de angajator, contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele care se află în concediu medical, contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și vărsăminte de la persoanele juridice, pentru persoanele cu handicap neîncadrate, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a înțeles să conteste Decizia de impunere nr. F-S6 .X./23.04.2012 în ceea ce privește impozitele și contribuțiile în sumă totală de **.X. lei și accesorii în sumă de .X. lei**, conform prevederilor pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră „*organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv*”, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată în conformitate cu pct.11.1 lit. b din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) și lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului

IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr. F-S6 nr. .X./23.04.2012 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Sector X pentru suma de **X lei** reprezentând:

- impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei,
- taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei,

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere nr. F-S6 nr. .X./23.04.2012 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Sector X pentru suma de **X lei** reprezentând:

- impozit pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei
- accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii în sumă de .X. lei,
- contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale angajator în sumă de .X. lei,
- contribuții la bugetul asigurărilor sociale angajat în sumă de .X. lei
- accesorii aferente cas angajat în sumă de .X. lei,
- cas accidente de muncă în sumă de .X. lei,
- accesorii cas accidente de muncă .X. lei,
- contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,
- accesorii contribuții la fondul se șomaj angajator în sumă de .X. lei,
- contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei,
- accesorii contribuții la fondul se șomaj angajat în sumă de .X. lei
- fond de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei
- accesorii la contribuția la fondul de garantare a creanțelor salariale în sumă de .X. lei,
- contribuții la asigurări de sanatate angajator în sumă de .X. lei

- accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajator .X. lei,
- contribuții la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuțiilor la asigurări de sanatate angajat în sumă de .X. lei,
- contribuția la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- accesorii aferente contribuției la bugetul asigurărilor de sănătate datorate pentru persoanele care se află în concediu medical în sumă de .X. lei
- vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei,
- accesorii aferente vărsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X